

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **npor. J. G.**, bytom M., zast. advokátom *JUDr. Petrom Schmidlom*, AK so sídlom Mickiewiczowa 2, Bratislava proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v konaní o neplatnosť personálneho rozkazu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a určenie, že služobný pomer žalobcu trvá, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 58/2011 – 39 zo dňa 8. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 58/2011 – 39 zo dňa 8. septembra 2011, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. s odôvodnením, že v konaní ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Keďže nie sú splnené podmienky pre konanie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., pretože podaná žaloba, jej obsah a konečný návrh trpí takými vadami, ku ktorým súd musí prihliadať, pretože petit návrhu bol špecifikovaný nesprávne. Z napadnutého personálneho rozkazu č. 476 zo dňa 9.11.2010 nesporne vyplýva, že ide o prvostupňové rozhodnutie, voči ktorému bolo možné podať rozklad u ministra vnútra SR. Ďalej krajský súd dôvodil, že žaloba trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jej vecnému vybaveniu a tieto nedostatky neboli ani na výzvu súdu odstránené.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vrátil mu vec

na ďalšie konanie a nové prejednanie a rozhodnutie. Poukázal na procesné pochybenia krajského súdu a taktiež na skutočnosť, že žalobca na výzvu súdu riadne vyhovel výzve súdu a špecifikoval petit žaloby.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril písomne a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako zákonné potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo, prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 5 ods. 1 a 2 O.s.p. sudy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach. Sudy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.) aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konečný návrh aký žalobca vo veci robí, pričom v zmysle obmedzenej

jurisdikcie súdov pri rozhodovaní podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. (správne súdnictvo), kedy je súd oprávnený rozhodovať len tak, že súd žalobu zamietne podľa § 250j ods. 1 O.s.p., alebo rozhodnutie správneho orgánu zruší z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 alebo 3 O.s.p.

Žalobca však podľa naformulovaného petitu žiadal prostredníctvom svojho advokáta preskúmať rozhodnutie Ministerstva vnútra SR a to tak, že súd mal určiť, že prepustenie žalobcu zo služobného pomeru je neplatné a že služobný pomer žalobcu stále trvá.

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že je nepochybné, že žalobným návrhom sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, hoci súdy podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmajú právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, voči ktorým už nie je prípustný opravný prostriedok.

Teda okrem konečného rozhodnutia vo veci je potrebné, aby žalobca v žalobe uviedol, aký konečný návrh robí podľa § 249 ods. 2 O.s.p., že žiada napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 250j ods. 2 alebo 3 O.s.p. a zároveň musí ísť o rozhodnutie vydané v správnom konaní, ako rozhodnutie konečné a proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok v administratívnom konaní. Súd jednak nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzeným a ani prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu. Ide o zásadu *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p., a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia a zároveň mu neprináleží preskúmať prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu. Výnimku z tejto zásady predstavujú veci, v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté konečné rozhodnutie vo veci trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala.

Úlohou súdov v konaniach, kde je účastník zastúpený advokátom, nie je povinnosť poskytnúť im pri plnení svojich úloh v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

Správne krajský súd rozhodol, keď konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. a za použitia § 249 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 5 ods. 2 O.s.p. zastavil. Odvolačný súd však považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na nesprávne naformulovaný petit žaloby, ide tu potom tiež i o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a v takomto prípade je tu i dôvod zastavenia konania podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Odvolačný súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na § 246c ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako súladné so zákonom.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolačný súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.). Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal

a žalovanému, v konaní v ktorom vystupoval ako správny orgán, zo zákona náhrada trov neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. augusta 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth